

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Tos/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010272
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1517010272.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Iveta Zelenayovej a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci odsúdeného F. H., pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1Nt/7/2017 z 30.10.2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. februára 2018 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného F. H., nar. XX.XX.XXXX v R., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 0T/18/2017 z 20.01.2017 bol odsúdený F. H. uznávaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe a odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Odsúdený F. H. podal dňa 27.03.2017 návrh na povolenie obnovy konania, v ktorom opísal, že skutok, za ktorý bol odsúdený si nepamätá, nakoľko je epileptik, užíva silné lieky a máva výpadky pamäte, čo má dokladované aj neurologickým nálezom, ktorý priložil, podrobil sa aj psychiatrickému vyšetreniu na doporučenie sudcu. Vie, že sa dopustil krádeže, ale nie vedome, pričom bol riadne zamestnaný, o čom priložil dohodu so zamestnávateľom. Žiada preto o obnovu konania.

Okresný súd vykonal dokazovanie na verejnom zasadnutí 30.10.2017, na ktorom odsúdený zotrval na podanom návrhu a doplnil, že sudkyňa, keď rozhodovala o jeho väzbe a treste, neakceptovala jeho pripomienku, že bol v tom čase zamestnaný, nakoľko nemal žiadne doklady. Z dôvodu epilepsie berie lieky od roku 2016 po úraze hlavy, lekár môže potvrdiť, že máva výpadky pamäte a stavy, keď nevie, čo robí. Čokoládu nešiel ukradnúť úmyselne, ale nevedomky, nakoľko do Billy išiel kúpiť len cigarety. Namietal aj neprimeranosť trestu, nakoľko očakával trest iný, alternatívny a nie nepodmienečný.

Následne súd po oboznámení spisového materiálu a spisu základného konania vo veci 0T/18/2017, odsúdený dodal, že odpor proti trestnému rozkazu nepodal, nakoľko mu sudkyňa povedala, že ho hneď pustí domov a až keď prišiel domov, uvedomil si, aký trest dostal.

Po konečných návrhoch prokurátora, ktorý navrhol zamietnuť návrh odsúdeného, nakoľko neboli splnené podmienky obnovy konania, obhajca odsúdeného navrhol povoliť obnovu konania, vzhľadom na nové skutočnosti, ktoré odsúdený predložil, následne súd rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh ods. F. H., nar. 24. 10. 1991, na povolenie obnovy konania v trestnej veci OS Bratislava V, sp. zn. 0T/18/2017 zamietla, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Svoje rozhodnutie odôvodnil prvostupňový súd pôvodným odsúdením trestným rozkazom sp. zn. OT/18/2017 z 20. 01. 2017, ktorým bol odsúdený T. H. uznany vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a odsúdený na 12 mesačný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, podanou žiadosťou odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom po jej preskúmaní zistil, že nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako ich uvádza ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por., preto jeho žiadosť - návrh, zamietol. S poukazom na zákonné ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. a pripojeného spisu OT/18/2017, najmä z výsluchu odsúdeného z 19. 01. 2017 bolo zistiteľné, že už od roku 2016 sa odsúdený liečil na epilepsiu, užíva lieky Rivotril a v minulosti mal dva epileptické záchvaty, že chodí k obvodnému lekárovi, čomu nasvedčujú i lekárske správy z 19. 01. 2017, z ktorých nevyplývajú žiadne také skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné vo veci vypracovanie znaleckého - psychiatrického, posudku, hoci obvineného vyšetroval i lekár - psychiater. Súd preto nezistil, že by išlo o novú skutočnosť súdu skôr neznámu a keďže zo strany odsúdeného neboli predložené žiadne nové skutočnosti alebo nové dôkazy schopné zvrátiť pôvodné rozhodnutie súdu, súd jeho návrh na povolenie obnovy konania zamietol. Odsúdeným predložená lekárska správa neurológa z 17. 03. 2017, teda cca dva mesiace po skutku, za ktorý bol odsúdený, v podstate len konštatuje tie isté závery, ako lekárske správy z 19. 01. 2017.

Proti tomuto uzneseniu, hneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote v zmysle § 187 ods. 1 Tr. por., s poukazom na ustanovenie § 402 ods. 3 Tr. por., ako osoba oprávnená, podal sťažnosť odsúdený F. H., ktorú odôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu tým, že vzhľadom na zamietnutú žiadosť a dôvody v nej uvádzané, išlo o nové skutočnosti, ktoré neboli predložené v pôvodnom konaní, pričom súd nevzal do úvahy lekárske potvrdenie neurológa zo 17. 03. 2017, ktoré potvrdzuje, že mal výpadok vedomia. Preto je toho názoru, že jeho žiadosť o povolenie obnovy konania bola dôvodná, uviedol novú skutočnosť, ktorá nebola súdu známa v čase rozhodovania o jeho vine a treste a preto žiadal, aby odvolací súd podľa § 149 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol, že vyhovie jeho žiadosti o povolenie obnovy konania.

V súlade s kontradiktórnosťou konania bola sťažnosť zaslaná na prípadné vyjadrenie prokuratúre, ktorá ku dňu rozhodovania senátu krajského súdu nevyužila svoje právo vyjadriť sa k podanej sťažnosti odsúdeného.

Krajský súd v Bratislave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti (§ 190 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie tomu predchádzajúce; primárne konštatoval, že nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 193 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného F. H. nie je dôvodná.

S poukazom na napadnuté uznesenie, senát krajského súdu sa stotožňuje s prvostupňovým rozhodnutím, ktorého odôvodnenie si plne osvojuje a v podrobnostiach naň poukazuje. Napokon, pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto boli identické s podaným návrhom odsúdeného a okresný súd sa s nimi dostatočne a presvedčivo vysporiadal už vo svojom rozhodnutí a presvedčivo sa s nimi vysporiadal v odôvodnení svojho uznesenia.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

Rozhodnutie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou, ktorá spočíva v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania pritom nemôže hodnotiť

novobjavené dôkazy z hľadiska ich hodnovernosti, pretože takéto hodnotenie by mohlo slúžiť ako podklad pre nové hodnotenie o vine. Potrebné je súčasne konštatovať, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného.

Obnova konania je teda takým mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatného rozsudku a to v tých prípadoch, ak príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. V konaní o obnove sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia, teda ani jeho zákonnosť, ale len a len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní uplatnené, boli orgánom činným v trestnom konaní v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by sami o sebe, alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, treste či náhrade škody. Obnova konania je preto takým mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatného rozsudku a to v tých prípadoch, ak príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

V danom prípade však prvostupňový súd k takémuto hodnoteniu ani nepristúpil (ako je zrejmé z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia) a správne konštatoval len, že tvrdenia odsúdeného v podanom návrhu, nie sú takým novým dôkazom v uvedenej veci odsúdeného, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami súdu už známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok umožňuje napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti a dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe a teda sa ani v právoplatnom rozhodnutí nemohli brať do úvahy, pričom súčasne tieto nové skutočnosti a dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozsudku, čo však v danom prípade odsúdený ani nenamietal.

Pokiaľ ide o dôvody odsúdeného F. H. na povolenie obnovy konania, tieto nie sú takými skutočnosťami, ako má na mysli povolenie obnovy konania. Právne irelevantné sú argumenty odsúdeného, že v pôvodnom konaní sa síce doznal ku krádeži, ktorú ani nespochyboval, že ju spáchal, namietal však svoju vedomosť, že kradne z dôvodu výpadku pamäti, nakoľko je epileptik, bral a aj berie lieky, čo dokladoval aj lekárske potvrdením neurológa. Senát krajského súdu, rovnako, ako už prvostupňový súd poukazuje na podstatnú skutočnosť, že okolnosť, že odsúdený trpí epilepsiou nebola skutočnosť neznámou v pôvodnom konaní, dokonca aj v čase jeho zadržania bol odoslaný na lekárske vyšetrenie, práve z dôvodu zistení o ochorení odsúdený, ktorý stav bol preverovaný, práve aj vzhľadom na lekárske potvrdenia odsúdeného predložené po jeho zadržaní, po spáchaní skutku. Napokon odsúdený aj pri výsluchu pred sudkyňou pre prípravné konanie uvádzal, že čokoládu si dal nevedomky do vrečka a priznal sa aj k braniu pervitínu. Napokon právne irelevantné boli tvrdenia odsúdeného, že nevedel, na aký trest bol odsúdený, nakoľko dokonca po návrhu prokurátora, ktorý žiadal uloženie 15 mesačného nepodmienečného trestu odsúdený uviedol, že súhlasí s uložením trestu.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že obnova konania nemôže slúžiť ani na prípadnú opravu a chýb pôvodného rozsudku, resp. preskúmania zákonnosti postupu súdu v pôvodnom konaní, v danom prípade pri trestnom rozkaze, nakoľko na tento účel slúži riadny opravný prostriedok, čo však odsúdený F. H. nevyužil, nakoľko proti vydanému trestnému rozkazu nielenže nepodal odpor, ale sa aj výslovne vzdal jeho podania prípadnými oprávnenými osobami, čím sa stal právoplatný 20.01.2017. Preto uvedený zákonný postup nie je možné nahrádzať povolením obnovy konania.

Správne je preto konštatovanie súdu prvého stupňa, že neboli zistené skutočnosti skôr súdu neznáme, ktoré by samostatne alebo v spojení s už zistenými okolnosťami odôvodnili iné rozhodnutie o vine odsúdeného. V základe ide o dôkazy, ktoré boli známe už v pôvodnom konaní a odsúdený v konaní sa vlastne snažil známym dôkazom dať iný význam a hodnotenie. Týmto postupom odsúdený principiálne sledoval vlastne prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, čo je iste v intenciách jeho obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania. Tento inštitút je striktné viazaný na preukázanie nových, skôr neznámych dôkazov, čo v rozhodovanej veci sa nestalo realitou. Okresný súd teda správne rozhodol,

že neboli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania, sťažnostné námietky odsúdeného sú irelevantné, opakujúce vlastne len argumenty uvádzané v jeho návrhu, s ktorými sa už súd prvého stupňa vysporiadal, pričom konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu bolo v súlade s procesnými predpismi.

Nakoľko napadnuté uznesenie je v plne v súlade so zákonom a s ohľadom na vyššie uvedené dôvody, krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. musel sťažnosť odsúdeného F. H. zamietnuť ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.